



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Universitätsbibliothek Paderborn**

### **Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia**

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

**Parisiis, 1644**

Epistola XXXIII. Gregorii Papae I. Ad Venantivm Cancellarivm. Venantio  
exmonacho scribit, & increpat de habitu monastico dimisso.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-15221**

causa tenuerit, oportet ut habitā Synodo palā fiat, si quod in eum crimen intenditur. Et si talis in eo culpa reperitur, quæ usque ad degradationē sacerdotii perducatur, aliam necesse est ordinationem inquiramus, ne ecclesia Dei in his sine quibus eam Christiana non patitur esse religio, inulta ac destituta remaneat. Sin autem excellentia vestra aliter se habere, quam de eo quod dicitur esse perspexit, eum ad ecclesiam suam reuerti concedat, ut officium suum in commissis sibi animabus adimpleat.

*Mense Martio, indictione nona.*

### EPISTOLA XXXIII.

## GREGORII PAPÆ I.

### AD VENANTIVM CANCELLARIVM.

Venantio exmonacho scribit, & increpat de habitu monastico dimisso.

*Gregorius Venantio cancellario Italiæ.*

*Ioan. diac.  
libro 3. cap.  
48.*

*Isaie 58.  
Ezech. 3.*

*Ibidem.  
Ad. 20.*

*Grat. dist.  
43. cap. 4.*

**M**ULTI hominum stulti putauerunt, quod si ad ordinem episcopatus ueherer, vos alloqui per epistolas frequenter recusarem. Sed non ita est: quia ipsa iam loci mei necessitate compellor, ut tacere non debeam. Scriptum quippe est: *Clama, ne cesses: sicut tuba exalta vocem tuam.* Et rursus scriptum est: *Speculatorum dedi te domui Israël, audies de ore meo verbum, & annuntiabis eis ex me.* Ex qua videlicet annuntiatione vel retenta, vel exhibita, quid speculatorum vel auditorem sequatur, protinus intimatur: *Si dicente me ad impium: Morte morieris: non annuntiaueris ei, neque locutus fueris ut auertatur a via sua impiæ, & viuat: ipse impius in iniustitate sua morietur; sanguinem autem eius de manu tua requiram.* *Si autem tu annuntiaueris impiæ, & ille non fuerit conuersus ab iniustitate sua, & a via sua impiæ, ipse quidem in iniustitate sua morietur, tu autem animam tuam liberasti.* Hinc etiam Ephesiis Paulus dicit: *Mundæ sunt hodie manus meæ a sanguine omnium vestrum.* Non enim subterfugi, quo minus annuntiare vobis omne Dei consilium. Mundus ergo a sanguine omnium eorum non esset, si eis Dei consilium annuntiare noluerit: quia cum increpare delinquentes noluerit, eos procul dubio tacendo pastor

occidit. Hac igitur consideratione compulsus, velis nolis locuturus sum: quia omni virtute aut te cupio salvare, aut de tua morte me eripi. In quo enim habitu fueris recolis, & supernæ distinctionis animaduersione postposita, ad quid sis delapsus agnoscis. Culpam ergo tuam pensa, dum vacat, distinctionem futuri iudicis, dum vales, exhorresce, ne tunc illam amaram \* sententiam audias, cum eam iam nullis fletibus euadas. Pensa quod scriptum est: *Orate ne fiat* Math. 24.

Ioan. Diac.  
lib. 3. c. 48.

*fentias* *cum* *fuga vestra hieme vel sabbato.* Ad ambulandum quippe in hie-  
me torpor frigoris obssistit, & iuxta præceptum legis, am-  
bulare in sabbato non licet. Hieme ergo vel sabbato fuge-  
re conatur, qui iram districti iudicis tunc appetit fugere,  
quando ei iam non licet ambulare. Dum vacat ergo, dum  
licet, animaduersionem tanti terroris fuge. Pensa quod  
scriptum est: *Omne quod potest manus tua facere, instanter ope-* Ecclesi. 9.

*rare:* quia nec opus, nec ratio, nec sapientia, nec scientia  
sunt apud inferos, quo tu properas. Teste euangelio, scis Math. 12.  
quia diuina feueritas de otioso sermone nos arguit, & de  
verbo inutili rationes subtiliter exquirit. Pensa ergo quid Grat. 17.  
q. 1. c. 3.  
factura est de peruerso opere, si quosdam in iudicio suo  
reprobant de sermone? Ananias pecunias Deo voverat,  
quas post, diabolica vietus persuasione, subtraxit. Sed qua  
morte multatus est, scis. Si ergo ille mortis periculo di-  
gnus fuit, qui eos quos dederat, nummos Deo abstulit:  
considera quanto periculo in diuino iudicio dignus eris,  
qui non nummos, sed temetipsum Deo omnipotenti, cui  
te sub monachali habitu deuoueras, subtraxisti? Conside-  
ra iudicium Dei quod mereatur qui temetipsum Deo vo-  
uit, continuoque mundi desideriis irretitus, mentitus est  
quod vovit. Quapropter si mihi credideris, si correptionis  
meæ verba secuturus audieris, quam sint blanda & dulcia  
in fine cognosces. Ecce fateor, mœrens loquor, & facti tui  
tristitia affrictus, edere verba vix valeo: & tamen animus  
tuus actionis suæ conscientius vix sufficit ferre quod audit:  
erubescit, confunditur, auersatur. Si ergo non valet ver-  
ba ferre pulueris, quid facturus est ad iudicium condito-  
ris? Fateor tamen, quia supernæ gratiæ esse misericordiam  
maximam credo, quod te fugere vitam conspicit, & ta-  
men ad vitam adhuc reseruat: quod superbientem te vi-  
det, & tolerat: quod per indignos famulos suos verba ti-

Bb iiij

bi increpationis & admonitionis administrat. Tantum est  
2. Cor. 6.  
 vt pensare solcite debeas quod Paulus ait: *Exhortamur  
 vos, fratres, ne in vacuum gratiam Dei recipiatis: ait enim: Tem-  
 pore accepto exaudiuite, & in die salutis adiuuete. Ecce nunc tem-  
 pus acceptabile: ecce nunc dies salutis.* Sed scio quia cum epi-  
 stola mea suscipitur, protinus amici conueniunt, literati  
 clientes vocantur, & de causa vita consilium a fautoribus  
 mortis queritur: qui dum non te sed res tuas diligunt,  
 nulla tibi, nisi quæ ad tempus placeant, loquuntur.  
 Tales enim fuerunt, sicut ipse reminisceris, dudum con-  
 siliarii, qui ad tanti facinus te perduxerunt delicti. Ut ibi  
 aliquid secularis auctoris loquar: Cum amicis omnia tra-  
 etanda sunt, sed prius de ipsis. Si vero in causa tua homi-  
 nem consiliarium queris, consiliarium rogo me suscipe.  
 Nullus tibi fidelior esse ad consilium potest, quam qui non  
 tua, sed te diligit. Omnipotens Deus cordi tuo indicet cor  
 meum, quanto te amore quantaque caritate complecti-  
 tur; inquantum tamen diuina gratia non offendatur.  
 Nam sic culpam tuam insequo, vt personam diligam. Sic  
 personam diligo, vt culpæ vitium non amplectar. Si igitur  
 a me amari te credis, apostolorum liminibus praesenta-  
 re, meque consiliario vtere. Si autem fortasse in causa Dei  
 minus creditor, & pro zeli mei ardore suspectus sum, cun-  
 dictam simul ecclesiam in consilio huius disceptationis adhi-  
 beo, & quidquid omnibus fieri salubriter placet, ego in  
 nullo contradico, sed quod in commune decernitur, læ-  
 tus implebo, & subscribam. Implementem quæ monui, gra-  
 tia te diuina custodiat.

## EPISTOLA XXXIV.

## GREGORII PAPÆ I.

AD PETRVM EPISCOPVM TARACINENSEM.

De Iudeis non persequendis.

*Gregorius Petro episcopo Taracinensi.*
Iuo p. i. c.  
 2.85, & p. 13.  
 cap. 102.

**I**OSEPH, praesentium lator, Iudeus nobis insinuauit, quod  
 Ide loco quodam in quo ad celebrandas festiuitates suas  
 Iudei in Taracineni castro consistentes conuenire con-  
 sueuerant, tua eos fraternitas expulerit, & in alium locum  
 pro colendis similiter festiuitatibus suis, te quoque no-